

ԽԱՐԱ ՄԵՀՐԱԲՅԱՆ

ՄԿՆԵՐԻ ԽՆՃՈՒՅԻԸ

891.99Մ

Մ-57

ՀԱՅԹԵՏՀՐԱՆ

ՀԼԿՑԵՄ ԿԿ ԿԻՑ ՄԱՆԿԱՊԱՏԱՆԵԿԱԿՈՆ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ԲԱԺԻՆ
ՑԵՐԵՎՈՐ

1940

891.995
 5-57
 1122

Նկարները ԱՆ. ԳԱՍՊԱՐՅԱՆԻ

1894
 40

(21206.60)

Մեծ անտառի բացատում,
 Մի դեռնափոր տնակում,
 Բնակվում եր ապահով՝
 Մայր մուկը իր ձագերով:

Ձմեռ եր, ցուրտ եր սաստիկ,
 Յեվ մկնիկները սրտիկ
 Լալիս եյին ու մրսում,
 Գարնան գալուն սպասում:

Իսկ մայր մուկը որն ի բուն
 Միտք եր անում,— դուրսը ձյուն.
 Տունը դատարկ կեր չըկա,
 Գարունը յե՞րբ պիտի գա:

Մի քիչ հեռու բնիկից,
 Ապրում եյին դուռ—դռիկից
 Կանաչ զորտեր ճահճուտում,
 Իրենց սառցի տնակում:

Մկնիկները բնիկում,
Ծվծվում են, լաց լինում.
— Ա՛խ, այսպես ել հոգս ու ցանկ,
Մեր պաշարը վերջացավ:

Սիրտ եր տալիս մայր մուկը.
— Ի՞նչ ե ձեր լաց—աղմուկը.
Քիչ ել կացեք, իմ ձագեր.
Շատ մի լինեք անհամբեր:

Կգա շուտով գարունը,
Են ծաղկաբեր սիրունը,
Ու կունենանք առատ կեր,
Մի լաց լինեք, իմ մկներ:

Յեվ իսկապես շատ չանցավ,
Զյունը իսպառ չքացավ,
Արեն ամպից դուրս նայեց
Ու տաք, անհւշ ծիծաղեց:

Մուկը բնից նայեց դուրս,
Ո՛, ինչ լավ ե, ո՛ ինչ լույս.
Մնացել ենք ձեզ կարոտ
Բարով, այ սար ու արոտ:

Մեկ ել տեսավ դիմացի
Այն գորտիկը դրացի,
Դեպի իրեն ե գալիս,
Ուրախ բարե ե տալիս:

— Բարե, բարե դրացի,
Շատ ուրախ եմ, իմացի.
Կանաչ գարուն ե յեկել,
Սարեր, ձորերը ծաղկել:

— Գարնան գալը շնորհավոր,
Տեսնենք այսպես շատ-շատ որ.
Արի մկնիկ, մենք և դուք,
Կազմենք ուրախ մի խնճուղք:

— Աչքիս վրա, կռկռան,
Համաձայն եմ յես դրան.
Խելոք ու լավ ես խոսում,
Յես ել հենց այդ եմ ուզում:

Կանչիր դու քո գորտերին,
Մեծ ու պստիկ բոլորին.
Յես ձագերիս ծվծվան,
Խնճուղք անենք, հարևան:

Յեկան ճահճից դիմացի
Գորտեր, մկներ դրացի,
Յեվ խնձուղթին բնծաներ,
Բերին շատ-շատ բարիքներ:

Մի գորտ բերեց մեծ քսակ՝
Լիքը մթեղ ու մսծակ,
Իսկ մկները անտառի՝
Կաղին, ընկուղ և մորի:

Ու միասին սրտաբաց,
Ծաղիկներով զարդարված,
Են բացատում բուրավի,
Սեղան բացին բերքով լի:

Ծափ ու ծիծաղ, յերգ ու տաղ,
Պար են գալիս կենսուրախ,
Են գորտերը կռկռան,
Մկնիկները ծվծվան:

Բայց մկնիկը՝ վաղեմի՝
Ունեյին մի թշնամի—
Գող, շատակեր, չար սասաիկ,
Փափկամազիկ մի փիսիկ:

Սանամ տատի այդ կատուն,
Գլխապատառ ընկավ տուն.
— Ակնոցդ տուր, այ տատիկ,
Գնամ խնճույք յես մոտիկ:

Ու զարդարված, անճանաչ
Մտավ բացատն այն կանաչ.
Ու խոսքերով շողոքորթ—
— Բարե, ասավ, մուկն ու գորտ:

— Բարե յեկար, ասացին,
Նրանք բոլորը միասին,
Յեվ չիմացան ով ե դա,
Արին իրենց թամադա:

— Մկնիկ քույրիկ, խնամի,
Շնորհավոր թող լինի,
Ե՛յ զուռնաչի, լավ փշի,
Ով չի պարի, ամաչի:

Այսպես քեֆը տաքացավ,
Յեվ վոչ մեկը չիմացավ,
Վոր թամադեն չի ճաշում,
Այլ ախորժակ ե պահում:

Մեկ եւ կատուն խորամանկ՝
— Յեկեք մի լավ խաղ խալանք.
Աչիկներդ կապեցեք,
Զանգը խփեմ, բռնեցեք:

— Այ, ծըլնգան, ծըլնգան,
Մոտս տեսնեմ այս ու՛րիկ,
Ասաց կատուն ու բռնեց,
Մկնիկներին փոքր ու մեծ:

Գորտերը այդ վոր տեսան,
Թողին խնճուղք ու սեղան.
Սարսափահար ու դժգույն,
Հոպ, նետվեցին մոտ առուն:
1939. թ

ՀՀ Ազգային գրադարան

NL0399937

ԳԽԸ 1 Գ.

Խմբագիր՝ Սիլվա Խերանյան
 Տեխ. խմբագիր՝ Ան. Գառնարյան
 Կոտորակի մասին՝ Ան. Մխիթարյան
 Որբագրիչ՝ Ս. Գառնարյան

М. МЕГРАБЯН
 ПИР МЫШЕЙ

Глв Арм. ССР, Ереван, 1940

Դրամիտի լիպեր՝ Բ—1024. Հրատ. 5094.
 Պատվեր 880. Տիրամ 4000.

Հայպետհրատի I տպարան, Յերեան, Լենինի, 85.